

DCE/DHI vurderer således, at et estimat på størrelsen af et evt. merudledningspotentiale til det enkelte vandområde, uden at vandområdets tilstand ændrer klasse, teknisk set kan beregnes på indikatorniveau, men resultatet vil være så usikkert, at forskningsinstitutionerne ikke kan stå inde herfor, idet der i den modelberegnete tilstandsklassifikation indgår flere end ét kvalitetselement.

DCE og DHI vurderer at man alternativt vil kunne beregne målbelastningen svarende til grænsen mellem de enkelte tilstandsklasser (høj, god, moderat, ringe, dårlig), og med udgangspunkt heri få et estimat på hvor meget belastningen skal ændres før end den samlede tilstandsklassifikation (baseret på alle indikatorer) ændres for det enkelte vandområde. Disse vurderinger (belastningsændringer der netop ikke udløser ændring af samlet tilstandsklasse) vil dog ikke kunne bruges til at vurdere hvilken belastningsforøgelse som måtte sikre at den enkelte tilstandsindikator (klorofyl, ålegræs) ikke skifter klasse, idet DCE og DHI tilkendegiver at der vil være stor sandsynlighed for at et af elementerne/indikatorerne skifter tilstandsklasse, hvis man sigter mod den målbelastning som svarer til den nedre ende af en tilstandsklasse. Dette hænger sammen med, at målbelastningen er baseret på gennemsnit af flere indikatorer, og derfor vil indikatorerne ligge hhv. over og under den tilstandsgrænse der sigtes efter. Hvis der således "regnes til grænsen" i forhold til at øge udledningen, vil der være overvejende sandsynlighed for at forringe tilstanden, når der ses på enkeltelementer.

Et alternativ hertil kunne være at fortage en undersøgelse af mulighederne for at foretage en beregning af merudledningspotentialet, hvor der indlægges en "sikkerhedsmargin" (sikkerhedsmargin diskuteres med DTU Compute), der sikrer at tilstanden på indikatorniveau (2008-2012) med en vis sandsynlighed ikke forringes ved en given merudledning set i forhold til belastningen 2008-2012 (undgå skift i tilstandsklasse). Det vil selvfølgelig ikke være muligt at garantere at tilstandsklassen ikke ændres, men vi kan vil undersøge muligheden for at muligvis indlægge indarbejde en sikkerhedsmargin. Supplerende kunne der laves en beregning af konsekvenserne for tilstandsklassifikationen af den forøgede belastning, beregnet under bestilling 4.1. Det skal bemærkes at modelværktøjerne opererer med lys, som proxy for den potentielle ålegræs dybdegrænse. Derfor vil muligheden for merudledning alene blive vurderet i forhold til lys og ikke ift. ålegræs dybdegrænse som er den indikator der bestemte klassen.

DHI/DCE tilkendegiver at en beregning af målbelastning svarende til de forskellige tilstandsklasser givet fald vil kunne foretages i løbet af 3-4 uger. En alternativ teknisk beregning af merudledningspotentialet forudsat en given sikkerhedsmargin (XX % sandsynlighed for at tilstandsklassifikationen ikke ændres på indikatorniveau = hvis det kan lade sig gøre overhovedet). Denne beregninger kræver diskussioner med DTU Compute, og DHI/DCE vil komme med en tidsplan efter en evt. snak med DTU om dette.

En supplerende beregning-estimering af effekter på tilstandsklassifikationen på indikatorniveau af en merudledning svarende til en af naturstyrelsen beregnet merudledning (ny baseline 2021) vil kunne foretages i løbet af ~~XX~~ 3-4 uger under forudsætning af at beregningen foretages ved hjælp af screeningsværktøjerne. Ønskes beregninger med mekanistiske modeller er tidsplanen 3-4 mdr.

Kommentar [KTI1]: Hmm...ja vi kan vel godt komme med et bud. Blot vi ikke skal garantere at en indikator ikke f.eks rykker en tilstandsklasse. Eller er det problematisk????? Umiddelbart ville jeg helst se i hvilken kategori den nye belastning lå iforhold til målbelastninger, som definerer de forskellige tilstandsklasser.

Kommentar [STEPE2]: Hvad siger DHI og DCE hertil? Er dette muligt?